

TALABÉR MIKLÓS

Budapesttel szemben

Számot vetek. Sivatagot
 aratok és babért, halott
 múlt és élő jövő között
 összecuccoló, valami más
 térben, joghézagban tetten ért,
 kulcs nélkül lapító, jelenlét ivó
 költözködő (latinul migráns) én
 itt és most megállok. Betűt vetek.
 Mit aratok? Hát könnyeket
 aztán nem, ugyan, köszönöm!
 Csodalámpásként dörzsölöm
 szememet, mert belerepült
 ez a város. Nem otthonom.
 De csodás volt régen.
 Porszem volt a létben.
 Hibaszáزالék. És mégis:
 verseimet felfényezte
 lakhatásom
 lakk-hatása, hát
 bűvös életemnek
 első összegzését
 küldöm csatolt
 exceltáblázatban.

Péntek

Három galamb csipegeti a
hányást a járda közepén.
Ész és ösztön együtt társasoznak.
Ilyenkor jó megnyitni a
szemet. Mint a bonckés,
látni a feltámadást.

